

Mérlegen a valóság

2011 augusztus 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A kísérlet megbukott, az okok eddig is ismertek voltak, a tanulságokat még összegzik – körülbelül ez annak a tizenhárom esztendeig tartó kalandnak a végeredménye, amit a hazai nyugdíjrendszerrel játszottak le ügyes pénzügyeseink külföldi lobbisták befolyásának engedve.

A kalandtúra utolsó évében már ötszázmilliárd forintos lyuk tátongott az állami nyugdíjkasszán, ami abból eredt, hogy a járulékok egy hányadát egy évtizeden át – a Horn-kormány idején hozott elfuserált törvény alapján – magáncégek által irányított alapkezelőkhöz kellett befizetniük a dolgozóknak a mézesmadzagnak is tekinthető reálhozam reményében. Amikor a felosztó-kirovó nyugdíjrendszerünket felborították a hárompilléres konstrukcióval, azt ígérték, hogy majd több nyugdíjat kapnak azok, akiknek profi befektetők forgatják meg a befizetett járulékaik egy részét.

De most eljött az igazság pillanata. A következő napokban mindenki meggyőződhet róla, hogy a pénzét milyen hatékonysággal fektették be a magánpénztárak. Elő lehet venni a zsebszámológépet, és ki lehet számolni, hogy a postás által hozott pénz – ha egyáltalán becsönget a jó hírrel – hány százalékos reálhozamnak felel meg. Selmeczi Gabriella, a miniszterelnök nyugdíjvédelmi megbízottja, aki az elmúlt hónapokban alaposan tanulmányozhatta a magánkasszák eredménymutatóit, nem sok jót ígér. Még a sajtóban beharangozott 76 ezer forintnyi átlagos hozamnál is kevesebbel kell beérniük a jogosultaknak. Lesznek olyanok is, akik egy fillért sem kapnak.

A legnagyobb meglepetés mégis az, hogy az átlagos hozam még az elvárt négy százalékot sem éri el, a „realizált” 1-2 százalékos veszteséges működésről tanúskodik. Vagyis miközben az új rendszer lényegében veszteségesen működött, aközben az állami nyugdíjrendszer halálra volt ítéelve, hiszen a befizetések már hosszú évek óta nem fedezték a jelenlegi nyugdíjakat sem. Az államadósságunk brutális megemelkedésének egyik oka éppen az, hogy az évi több száz milliárdosra rúgó nyugdíjhiányt a pénzügyi piacokról magas kamatú kölcsönökkel kellett finanszírozni, aminek a törlesztése aztán ugyancsak az adófizető polgárok nyakába szakad.

Tényleg el kellene zavarni a gazdaságpolitika környékéről is azokat, akik ezt az ép ésszel felfoghatatlan helyzetet elidéztek. A hárompilléres nyugdíjrendszer bevezetése idején a pénzügyminisztert Medgyessy Péternek hívták. Az a szomorú ebben a történetben, hogy már akkor is pontosan lehetett tudni, hogy milyen következményei lesznek a szocialisták nyugdíjreformjának. Mondhatnánk, jobb később korrigálni, mint soha. Hiszen végül is az Orbán-kormány huszáros döntésével megelőzte a magyar nyugdíjrendszer összeomlását.

Normális körülmények között a magánnyugdíjpénztárak államosítását leginkább a baloldali érzelmű embereknek kellett volna kitörni örvénnyel ünnepelni. Ehelyett politikusaik kígyót-békát kiabáltak a jobboldali kormányra, azzal vádolták, hogy „ellopta”, „elrabolta” az emberek megtakarításait, a boldogságot és biztonságot adó nyugdíjuk fedezetét. Csak azt felejtették el megmagyarázni a híveiknek, hogy miért kellett a meglévő állami nyugdíjbiztosító mellett újabb alapkezelő működési és reklámköltségeit finanszírozniuk a reálhozam reményében ahelyett, hogy a befizetett járulékaik teljes egészében a szülő, nagyszülő jelenlegi nyugdíjának biztonságát szolgálnák.

Ezt a nyugdíjak biztonságát megteremtő törvényt már az első Orbán-kormány idején meg kellett volna hozni. Sajnálatos, hogy akkor nem volt meg hozzá a kellő elszántság. Ha valamiért, ezért érdemes volt erőszakos felhatalmazást adni a jelenlegi kormánynak.

Torkos Matild, mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
